

ויאסף אתם אל מושמר שלשות ימים. אמר רבי אלעזר, שלשות הימים הללו למה? אלא שלשות הימים הללו בנגד שלשות הימים של שכם, שפטותם בראשית לך ויהי ביום השלישי בהיוותם כאחים. בא ראה מה כתוב בו, ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי ואות עשו וחיה. להראות שהוא לא עשה במו שהם עשו בשכם, שגרמו לאנשי שכם לקבל עליהם את זאת, סוד הברית, ואחר שעשו הברית זו, הרגו אותם, ולא נשאר מהם אחד. והוא מה פתוח? זאת עשו וחיה. מה הטעם? משום שעת האלהים אני ירא, שמר הברית. וכל הגלגול הזה לא היה אלא בשביל בנימין.

ויאמרו איש אל אחיו אבל אשימים אנחנו על אחינו וגוי. ויאמרו איש אל אחיו - זה שמעון ולוי, כמו שהיה בראשונה שפטותם (שם לו) ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלומות הלווה בא. מה להלן שמעון ולוי.

- אף כאן שמעון ולוי. בא ראה, מי איש וממי אחיו? אלא איש זה שמעון. כתוב אכן איש, וכתווב שם (במדבר כה) ונהנה איש מבני ישראל בא. מה להלן שמעון - אף כאן גם שמעון. ומה שמעון שחוור בתשובה, בכה ומשום שחוור בתשובה, בכה והחנוך על זה, ואמր ללי אבל אשימים אנחנו. על כן נבנה מזלו שור, כמי שמעון, כמי שמעון, כמי שמעון ולוי, כמי שמעון של שמעון הוא שור. ועל כן ויקח מאתם את שמעון, כדי שלא יקטרג עם לוי, משום מתחברם, יכולם לקטרג. ויאסר אותו לעיניהם. הנה פרשונה, לעיניהם אסרו, ואחר

ויאסוף אתם אל מושמר שלשות ימים. אמר רבי אלעזר, חגי תלת يومין אמר. אלא חגי תלת يومין, לקביל תלת يومין דשכטם. דכתיב, (בראשית לו) ויהי ביום השלישי ביהיוותם כזאים.

הא חזי, מה כתיב בה, ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיה. לאחזהה דלא עבד אליהו, כמה דאיןנו עבדו בשכם. דגרמו לאנשי שכם לקבלא עליהו היא זאת, רוץ דברית. ולבתר דעבדו קיומא דא, קטילו לוון, ולא אשтар מנהון חד. ואיהו מה כתיב, זאת עשו וחיה. מי טעמא, בגין דאת האלהים אני ירא, נטיר קיומא. וכל גלגול דא לא היה אלא בגינויה דבניים :

ויאמרו איש אל אחיו אבל אשימים אנחנו על אחינו וגוי. ויאמרו איש אל אחיו, דא שמעון ולוי, כמה דהוה בקדמיה. דכתיב, (בראשית לו) ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלומות הלווה בא. מה להלן שמעון ולוי, אוף הכא שמעון ולוי.

הא חזי, מאן איש ומאן אחיו. אלא איש, דא שמעון, כתיב הכא איש, וכתיב הקט (במדבר כה) והנה איש מבני ישראל בא. מה להלן שמעון, אוף הכא נמי שמעון. ובגין דאהדר בתשובה, בכה ואותם על דא. ואמր ללווי, אבל אשימים אנחנו. על דא אתבנוי מזליה שור, בגין דמזליה דיוסף שור. דכתיב, (דברים לו) בכור שורו הדר לו, ומזליה דשמעון שור היהו.

יעל דא, ויקח מאתם את שמעון, בגין דלא יקטרג בתדיה דלווי. בגין דשמעון ולוי, בד מתחברן פרויהו יכל ליקטרג: ויאסור אותו לעיניהם, הוא אוקמיה, לעיניהם אסרו.